

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК
Єговового Царства

"І зрозуміють, що я - Єгова."
Езекіїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartova Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

Ten Cents a Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Canada and Foreign Countries

МІСЦІЙНИХ № 1

Січень, 1941

З.М.І.С.Т.

Начало (прологовий)	3
Начало (часть 7)	5
Вісновим Словом	6
Піса	8
Часів Усіх	8
Зібрання	10
Нова спадщина	12
Начало (часть 8)	13
Час роздуміння	13
Зібрання	16
Заповіт	17
Шорічних синодів Слов на рік 1941	17

"ВІСНИК УМЕНЕЩІ АБОГ ГОВОРІТЬ ЄГОВА" ГЕДДЕРІ

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

OL. LXII

Січень, 1941

№ 1

НАВЧАННЯ (Продовження)

Часть 6

"Твердого духом хорониши ти в повному впокії, зате, що він на тебе вповає. Вповайтє ж на Господа повіки, бо Господь ЄГОВА - це твердиня вічна." - Іса. 26: 3, 4, анг. перек.

ЄГОВА дав го терпів Єрусалимові. Він також дав го терпів "Християнству". Він остеріг Єрусалим своїми ділами, щоб він не мав вимівки дальнє робити беззаконня. Так Бог дає і "Християнству" острогу зчаста. "Я повітрачував народи, повалив їх твердині; поробив безлюдними в них улиці, що ніхто ними неходить; опустошенні їх городи: нема в них ні осадників ні людини." - Соф. 3: 6.

⁴² Щодо Єрусалиму, то Бог дав йому острогу, віпрубавши десять поколінь або північне Царство Ізраїля, уживши до цього Асирійського Царя Салманассара як свого екзекутора: "У четвертому році царя Езекії, себто у сьому році Ілленика, царя Ізраїльського, двинув Салманассар, царь Асирійський Ізраїльтян в Ассирію та й оселив їх у Халасі й в Хабарі, при ріці Газан і в городах мілийських, бо вони не слухали заповідей Господа бoga свого, й переступили заповіт Його, усього, що заповідав Мойсея, раб Господін, вони й не слухали й не певнили." - 2 Цар. 18: 9-12.

⁴³ Сеннахирим, царь Асирійський, згадав про інші народи, що були відтяті. 2 Цар. 18: 33-35, Ісаїя 37: 11-12. Тим то Бог каже: "Повали їх твердині" цебто їхні твердині стали спустошені, нікого нема там, щоб остерігав людей міста опустошенні, нікого на улиці, виглядають наче "місто нечистих духів", все зруйноване, і страшно поглянути, і все указує на силу і звершенну роботу виконателя у вичесенні невірних. Люди, що не були побігнані утекли або були вислані до чужих країв, і нікого не полишено для віdbудови. Це було острогом для Єрусалиму, і це повинно бути ще більшою пересторогою для так зв. "Християнства", позатипічного Єрусалиму.

⁴⁴ Опісля в 70 р. по Хр. прийшло цілковите зруйнування Єрусалиму римською організацією. Так як все це Ісус предсказав і, остеріг релігійний елемент, те "святе місто" було цілком спустошеннем. Тепер же коли Біблія виразно зазначує, що всі ті речі прийшли на Єрусалим як тип або приклад відносно того що має впасти на так зв. "Християнство" (1 Кор. 10: 11), то це повинно послужити

яко ясна і виразна острога для сучасного так зв. "Християнства". Особливо провідники "Християнства", що приписують собі знання Біблії, повинні звернути повну увагу на це. "Християнству" дано повну науку і острогу, як через пророче Слово Боже так і через діла виконані в прообразі "Християнства". Та чи "Християнство" уважає на ці остроги? Чи може бачить якубудь інструкцію для себе в цих біблійних та історичних правдах, що були так часто проголошенні? Чи ті діла Божі говорять до нього з більшим тиском чим написані Боже Слово?

⁴⁵ У вічі цих правдивих прикладів поданих у Писаннях і правдивих острогів даних в Слові Божому, що відноситься до "Християнства", то однак воно дальнє п'ятитисячі Всемогучому Богу. Провідники його, зданими ходять у помороці. Тепер Єгові знов говорить до невірного "Християнства" і каже: "До того й говорив я: Тілько бійся мене, приймай науку, то й не спустощу пробуток твій, не приде на нього те лихо, що я призначив йому; вони ж про те тільки й дбали, щоб погіршувати свої вчинки." - Софон. 3: 7.

⁴⁶ Через століття провідники "Християнства", вважали себе як представники Бога і проповідники Його Слова. Духовенство посідало Біблію, а Римо Католицька Гієрархія, головна між релігіями, добровільно не допускала Біблії до звичайних людей. Протестантське духовенство теж посідало Біблію, але й воно мало вважало на її острогу, і тепер, те так зване "протестантське" духовенство перестало протестувати проти безбожницьких та лукавих діл Римської Гієрархії і злувилося з Гієрархією щоб заволодіти світом супроти волі Всемогучого Бога. Чи ті релігійні провідники вважали на ті зучасти повторені остроги Всемогучого Бога? Чи ті так звані учителі св. Письма дійсно шукали вчитися від Господа? Безперечні факти показують, що-ні.

⁴⁷ В 1918 р., Бог післав Ісуса Христа свого Царя до храму. Тоді Христос зараз зачав екзаменувати та пробувати тих одиниць, що називали се-

бе посвяченими Богу і в угоді з Ним чинити Його волю. Наслідки того суду були, що многі з посвячених, що називали себе відданими Його царству, відмовились приняти інструкції й через те сформувалися в клясусі "лукавого слуги". Вони не лише відмовились приняти інструкції з Слова Божого, але вони спротивилися проголошенню вістки царства, і вони обчернували, знущалися та зневажали вірних слуг Божих, що проголосували Його вість. Ті що були на суді вислані Господом служити Йому, і котрі пильно сповняли інструкції від Господа і слухали Його приказів, були благословенні Господом і були вислані проголосувати велике Теократичне Правительство. В 1918 р. Єгова вкоротив горе на землі, щоби Його свідки могли проголосити Його ім'я, і післав їх по цілому світу виконувати ту роботу. Від 1922 р. не було звільнення в роботі свідоцтва для Ім'я Єгови. В тім періоді часу так зване "Християнство" мало нагоду чути науку від Всемогучого Бога і морі повестися після неї.

⁴⁸ Тоді Єгова відокрив своєм вірним слугам іхнє "нове ім'я", і від тоді їх знають як "свідки Єгови". (Іса. 62: 1-3, 43: 10-12) Із слуханності до Господнього приказу, ті свідки були пильні й постійні унесенні вістки Божої людям до так зв. "Християнства". Замість бути послушними до тієї вістки остероги від Єгови і звернулись до нього і сужити Йому, то релігійні провідники так зв. "Християнства" дальнє зневажали Всемогучого Бога і переслідували і дальнє переслідують Його вірних післанців. Це вони роблять із за впливу й сили демонів.

⁴⁹ В 1922 р. Єгова зачав вилівати "сім останніх пораз" на так зване "Християнство", та замість щоб те "Християнство" звернуло свою увагу на ту остерогу, то провідники [так зв.] "Християнства" стали лютитися на свідків Єгови і пішлисли вуликій шум і крик, кажучи, що вість Всемогучого Бога "потрясає нашими релігійними почуттями". Це вони робили тому, що вони були під впливом і силою демонів.

⁵⁰ Ті скрайні релігіоністи від того часу переслідують тих, що слухають Божих приказів і котрі звернули увагу людям, що конець сатанської організації вже прийшов. Спевністю, що це Сатана мав спонукати своїх слуг переслідувати свідків Єгови, тому що вони проголосують скоре наближення Армагедону. Прийшов час і Єгова відокрив своєм людям іхнє "нове ім'я" і в той сам час проголосити Божий остаточний суд на "Християнство". Тоді Бог порівнус невірних одиниць із своїми вірними слугами. До невірної та зухвалої релігійної товни Єгова каже: "Вас же, що покинули Господа, забули про съяту гору мою, за кладаєте столи Гадові, та ладите повну чашу для Мени, вас, я обрікаю-віддаю на меч, і всі попадаєте позаколювані, за те, що я кликав, а ви не озвались; говорив, а ви не слухали, і творили зло в

очах моїх, та виберали те, що мені не до вподоби." - Іса. 65: 11, 12.

⁵¹ Тоді яко порівнання з лукавими Єгова говорить про вірних: "Тим то й говорить Господь Бог: Слуги мої істи муть, ви ж будете голодувати, слуги мої будуть пити, а вас буде мучити спрага. Раби мої будуть веселі, а вас побивати ме сором; слуги мої будуть съявляти в радощах серця, ви ж голосити мете задля сердечного смутку й ридати від сокрушеного духа. І полищите імя ваше у присягу вибраним моїм; і вбє-вигубить тебе Господь Бог, а вірних слуг своїх назве іншим іменем." (Іса. 65: 13-15) Це пророцтво Господь ясно сповнив, і Він завжди кормив своїх вірних слуг багатою духововою потравою із свого стола, і йхня радість була велика. Якраз противний був стан бунтівничого та огідного так зв. "Християнства".

⁵² Єгова із своєї доброти часто повторяв осто-туго для "Християнства". Чому? Він відповідає: "То й не спустошу прибуток твій." Якби "Християнство" було уважало на Божі напоминання й слухало голосу Його, то воно не було б спустоше-не. Противно, воно опрокинуло Всемогучого Бога; отже Єгова каже, що Він скарає Його. Єгова уста-тановив і виконує свою "дивовижну роботу"; цеб-то, Він післав своїх вітників розказувати правду відносно Його Царства, і яка кара приде на всіх тих, що протиляться Йому. Проголошення тієї правди зі Слова Божого Було поною карою й му-кою на "Християнство", а особливо його провід-ників. Вони кусали із болю свої язики і вили. Замість уважати на остерогу яку Бог дав, то релігійні провідники "Християнства" не лише протесту-вали жорстоко, але виконували всякого рода на-сильства, щоби перешкодити проголошенню Теократичного Правительства. "Християнство" не указало ніякого жалю. Замість звернути свою увагу на Слово Єгови, то релігіоністи віддалися цілком противенству Всемогучому Богу, не зва-жали на Його остерогу й науку, і дальнє переслі-дують Божих вірних слуг.

⁵³ Відносно напряму діяння так зв. "Християнства", релігійних провідників і визначних з отар, Єгова каже: "Вони ж про те тільки й дбають, щоб погіршувати свої вчинки"; цебто, вони вико-нували зіпсuti звичай від раня цілій день і ніч. Вони дальнє посояють себе прилучивши себе до жорстоких політичних володарів, що не мають пошані до Бога або чоловіка але є цілком посвя-чені Дияволові і гноблять і вербують людей і за-бирають від них усюку свободу. Вони дальнє посу-ють людей, уживаччи всякого средства щоби перешкодити їм не чути науки зі Слова Божого. Вони були пильні день і ніч у цім лукавстві.

⁵⁴ Зараз по Світовій Війні ті релігіоністи зача-ли проголосувати, що Ліга Народів дасть сред-ство для спасення й мира живучим людям на землі. Вони сформували союз щоб управляти сві-том впротивенстві Всемогучого Бога, Який на-

значив Ісуса Христа володіння світом, бог предвидів це і дав острогу, кажучи через свого пророка: "Ворогуйте собі народи, та тремтіть; вважайте, всі ділки землі! Воружайтесь, та тремтіть! Складайте задуми, та вони в іншо обернуться; виповідайте їх словом, та воно не збудесь, бо се - з нами Бог!" - Іса 8: 9, 10.

⁵⁶ Яко нальше спрекинення Бога і Його Царя та сила релігійна та політична товпа зачала лютити і спонукувати своїх послідовників видумувати марте речі. Вони аж пінилися з лютості проти божих Слуг і зухвало заявляли, що держава в власнійша ніж Бог і що вони волії служити єдіні Всевишньому. Про них є написано: "Піднімаються царі землі, і князі радять раду проти Господа й проти Помазанця його: Розірвім пута і скинимо з себе посторонки їх!" (Пс. 2: 2, 3) Тоді Господь Єова дав їм дальшу острогу, кажучи: "Зрозумійте ж се, царі, ю одумайтесь, усі суді землі, Служіть Господеві зо страхом, і радуйтесь з дрожжанням." - Пс. 2: 10-12.

⁵⁷ Ті самі заговорники стали більше отверті в їхніх зухвальстві супротив Всемогучого Бога через постановлення знищити Його вірних свідків на землі, що дальнє несуть ту вість людям. Це Господь предсказав; яко ж написано: "Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажутъ: ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не вгадував більше імя 'зрайля'! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову против тебе." - Пс. 83: 3-5.

⁵⁸ Рівночасно Римо-Католицька Гієрархія, головний вищимий потомок сатанської організації на землі, зачала ходити по краю і виспівувати пісню як облюдниця (Іса. 23: 15) і бавитися в політику в тій цілі, щобі лістти контролю над народами землі. Від тоді та релігійна інституція постійно зберігає увагу на себе, сподіваючись спонукати людей вірувати, що вона має за собою народ, що вони мають большістю або комунізм. Це вона робить, щобі ощукати людей і спонукати їх вони відповісти проти всіх, що не погоджуються з нею. Амбіції тієї релігійної системи є іхати на верху світу і контролювати політикою та торгівлею

їого. Римо-Католицька Гієрархія лучить свої сили з фашізмом та нацизмом і старається здушити проголошення ймя Єгови і Теократичного Правительства. Ось так вона йде своїм мильним шляхом.

⁵⁹ Та прийшов час коли довготерпіння Єгови до Його ворогів скінчилося. Цей час інначе година перед Армагедоном коли Бог збирає свої сили і сили своїх ворогів як остаточне виконання Його присудів написаних проти лукавих. Бог посилає своїх післанців по цілому краї, а головно по "Християнстві" і велить їм давати остаточну острогу "Християнству" що Армагедон уже близько. Та замість приняти ті навчання від Всемогучого Бога, і звернути свою увагу на цю острогу, то великі релігійні провідники кажуть зухвало про Всевишнього: "Ми з смертю зробили умову, рядну вчинили ми з пеклом: коли побиваючий бич переходить ме, - він нас не досягне, бо ми втечище певне маємо у льжі, й в омані притулок надійний." Іса. 28: 15.

⁶⁰ На такі горді та зухвалі слова релігійної товпи Єгова відповідає: "І так ваші змовини з смертю розірвуться, і ваша рядна з пеклом не встоїть; і як прийде побиваючий меч, той вас поубить." - Іса 28:18.

Тепер можна ясно побачити, що релігійні провідники йдуть рука в руку з політичними та торгівельними чинниками землі і проголошують, що цей єдиний союз може управляти світом і зробити його безпічним місцем для людства. Ті релігійні провідники одважно проголошують що вони є беззечні від всякого нещастия і що єдине спасення людей є виконувати прикази релігіоністів та їхніх союзників. "Християнство" живе в темряві наче бурхливі води Йордану до Мертвого Моря. З великим шумом і зухвально, супротив Всемогучого Бога, "Християнство" дальнє йде своїм беззаконним шляхом. Голова Гієрархії і інші релігіоністи, разом із політичними і торгівельними велетнями, як це пророк каже, вскорі скажуть: "Мир і безпека." Що ж тоді Господь скаже на цю зухвалу заяву? Що про це Єгова тепер каже?

(Дальше слідує)

НАВЧАННЯ

[Перекладено з англ. "Вартової Башти" з 1-го Листопада, 1940]

Часть 7

"Праведникъ праведного зостигнеться на йому, тай безбожність безбожного на йому буде." - Езек. 18:20.

Цими словами Єгова показав який буде наслідок остаточного суду. Він дає лукавим острогу перед виконанням своїх присудів в Армагедоні. Він також запевнів вірних, що пильно шуканою справедливості й смиреності, що Його

ласка спочивати ме на них. Єгова не любується смертю лукавих. Бог бажає, щоб лукаві відвернулися від їхнього лукавства й жили. Але тому, що вони мусять стріннути вимоги остаточного суду, бо Він не зміняється. (Мал. 3: 6) Справедливість -

це підвалина Його престолу. Отже ту останніу ос торогу Єгова дав з своєї доброти, щоб ті, що є зведені демонами й ступили на мильну дорогу, мали нагоду утекти. Він запевнив тих, що посвятилися Йому, що вони будуть жити. Вкторозі, це видання Бартової Башти розбирає почасти про роцтво Софонії, трету голову, від 8 до 13 вершика. Єгова звелів "Християнству" і його союзникам, що велими зневажають Його, ждати на Нього, коли то Він, For Єгова, остаточно дасть свою відповідь на гордий визов. Тоді Він устане, щоб виконати справедливість. Його справедливість була символічно представлена через лева. Однак Він зловить свою жертву і цим робом дасть свідоцтво усім сотворінням раз назавжди, що Всемогучий - Бог Єгова і що Його сила буде ужита у знищенні всякої беззаконня. Єгова найперше виконає свою "дивовижну роботу", і коли Він збирає всі народи, а особливо так званий "християнський релігійний світ", у властиву позицію, включаючи і тих, що називають себе "християнським фронтом", тоді прийде Його остаточний чин. Вороги Теократії открито і явно хваляться, що вони виконують свій заговор і володіти муть світом проти установленого права Богом Єговою. Ось так вони розбуджують гнів і досаду Бога Єгови, який з ревности до свого правління справедливості зачеє свій "дивовижний кат". В Армагедоні Єгова, через свого виконателя, Ісуса Христа, знищить цілком сатанську організацію.

² Приготування до цієї великої і остаточної події проти демонів і всіх інших отуманих сотворінь, зачалось в тім часі коли Господь прийшов до свого храму в 1918 р. Тоді Він зачав оружувати свого вірного "останка", назвавши його "вірним і розумним слугою", і вислав Його бути Його спідком і проголошувати Його замір і зібрати до себе своїх "інших овець", "велику громаду". Ті зібрани беруть участь з останком в проголошенні Теократичного Правління і в оправданні Божого святого ймена. Він дав їм чисті слова, щоб вони без страху до чоловіка або демона йшли вперед і живо розказували добру новину про Теократичне Правління, і що день оприлюднення Єгового великого ймена прийшов і що він установив своє правління праведності, яке дасть справедливість і благословення для тих, що слухають Його Слова.

³ У своєму приготуванні обявити свою найвищу силу Господь зібрав своїх вірних людей з між багатьох народів. "Останок" приходить до Єгови з благанням і представляє Йому свої хвалення і службу в праведності. Новочасні етапи, представлені через Едемелеха, прийшли до останка і прилучились із ним у хваленні Єгови. Господь Бог усунув всякий сором і страх зі сторони тих вірних слуг, забравши з між них гордих, будівничих характеру, почитателів сотворінь, і поклонників релігії. Вірні слуги цілком опрокинули ре-

лігію або демонізм. Під керовництвом Ісуса Христа Царя вони проголосили Теократичне Правління. Вони не упустили своїх рук, але одважно виконували "дивовижну роботу" аж до кінця і аж "дивовижне діло" зачінеться.

ВІДПОВІДЬ ЕГОВИ

⁴ Провідники "Християнства" хвалилися їх величністю та добротою й зневажали Всемогучого Бога. "Християнство" каже, що воно є безпечне від усякої небезпеки. "Християнство" каже, що воно є безпечне від усякої небезпеки. "Християнство" і його союзники приписують собі право вслодії світом супротив волі Всевишнього. До зухвалих ворогів своїх Єгова каже: "Оце ж ждите мене, говорити Господь, до того дня, як устану, щоб пустошити; бо я постановив, позбрати народи, поскликали царства, щоб на них досаду мою зігнати, стрясти на них жар гнішу мою, від огню бо ревності моєї погибне вся земля." - Соф. 3: 8.

⁵ Тут Всевишній каже "Християнству" і всім іншим з сатанської організації, "ждіть" ще короткий час і тоді всі вороги дістануть те, що їм властиво належиться. Тоді вже не буде опізнення в екзекуції присудів Його. "Для котрих суд з давнього часу не гайтесь, і погіль їх не дрімас." (2 Петра 2: 3) Конець всіх демонів і всіх агентів Сатани вже прийшов, і суд буде виконаний скоро.

⁶ Після Поправленої Версії цей текст (Софоп. 3: 8) звучить: "Ждіть на мене, говорити Господь." "Християнство" і інші Божі вороги своїм напрямом діяння гордо зробили визов Всемогучому Богу, і це вони робили наче Бог не існує, ніби він є малостільний і не має сили виконати своїх замірів. Безперечні факти є, що "Християнство" і його союзники добровільно і самовільно не послухали заповідей Всемогучого Бога і дальнє опрокидання Його. Він ділатиме у своїм часі. На той зухвалий визов і бунтівничий провід Господь Бог відповідає через іншого пророка: "Горе тому, хто день Господень бачити хоче! Нащо він вам - той день Господень? Темрява він, а не світло. Віддали гук пісень твоїх від мене, голосу гусел твоїх я чути не хочу. Правосуд нехай у вас, як вода тече, і справедливість - як бистрій потік." (Амоса 5: 18, 23, 24) Ось так Єгова дав острогу відносно свого заміру, який Він виконає у своїм часі. Година для Єгови виступити до діла ще не прийшла. Тим то Він каже до своїх ворогів: "Ждіть аж прийде мій час, і тоді ви відкините вашу горду хвалибу, і тоді ви вповні пізнаєте, що Єгова - Всевишній і всесильний і всемогучий Бог." Єгова є всеснуючий, і він не залежить від нічого, і ділає тоді, коли приходить Його час.

⁷ Як довго ждати? "Аж до того дня", коли вони пізнають, що негайнє знищення впаде на них. Відносно тієї справи Ісус сказав: "Про день же той і годину ніхто не знає, ні ангели небесні, тільки сам Отець мій. Як же дні Ноеві, так буде й

прихід Сина чоловічого: "Бо, як були за днів перед потопом, що йшли, й пили, женились, і віддавались, аж до дня, коли увійшов Ной у ковчег, та й не знали, аж прийшла повінь і позносила всіх; так буде й прихід Сина чоловічого." - Мат. 24: 36-39.

⁸ Ворог не зінав про день коли Господь поразить його; але Ной зінав, що 'сім днів мало проминути від того дня коли Йому сказано увійти в його ковчег з родиною та звірятами.' (1 Мойс. 7: 1-10) Ной, увійшовши в ковчег, був знаком для ворога, що день і година уже дуже близько. Так сьогодні, всі фізичні факти по цілому світі показують, що обставини які існували за часів Ноя були подібні до тих, що тепер існують на землі. Всі можуть бачити, що утеча людей доброї волі до Божої організації є безперечним доказом, що день Єгова гневу проти організації Сатани є уже дуже близький.

⁹ Много разів Єгова заявив свій намір знищити організацію ворога. Час мусить прийти коли Він ужне своєї сили, щоб доконати свій замір. Отже всі вороги, ціла диявольська організація, все що становить жертву або здобич, будуть узяті насильно Ісусом Христом, представником Бога Єгова. Це година скзекції Й Єгова велить своїм ворогам ждати на Нього, бо тоді Він встане щоб пустошити; цебто, тоді Він нападе й знищить своїх ворогів. Чому Єгова спричинить таке знищенння? Тому, щобі возвеличити своє ймя. Пробраз цього був зроблений коли Єгова випровадив ізраїльтян із Єгипту рукою Мойсея і в Червоному морі розділив води і перепровадив своїх людей по сухій землі й тоді залив египецьку армію водами і знищив її. Це було велике чудо, указані на найвищу силу Бога Єгова. Сам Господь заявив, що ціль Його була щоб прославити ймя своє. - Іса. 63: 12, 14.

¹⁰ Інший переклад пророцтва Софонії зуває: "Ждіть аж до дня коли я встану бути свідком." [Роттердам, Септуагінт, і Сиріяк] Впродовж певного часу Єгова висилав своїх свідків проголошувати своє ймя; і ця робота є названа "дивовижною" в котрій ті свідки брали участь. Коли ж Його свідки скінчили роботу припоручену їм, тоді Єгова виконає своє "дивовижне діло". (Ісаї 28: 21) Те повстання було представлене також через битви коло Перазиму і Габаону. В тих то битвах дано свідоцтво про ймя Єгова і воно послужило як звідомлення ворога. "Божа "дивовижня робота" уже майже скінчилась, і прийшов час розпочати Його "дивовижне діло". Ті пророчі вирази є в гармонії з заявленням Єгова, які Він сказав до Сатани про свій замір: "Та тілько про те щадив тебе, щоб на тобі показати потуту мою, і щоб імя мое проповідано по всій землі." (2 Мойс. 9: 16) Армагедон - це час обявлення Єгової найвищої сили і він буде так великим свідоцтвом для всіх створінь, що ніхто не мати ме сумніву про факт,

що це діло Єгова. Релігія й релігіоністи цілком відкинули імя Єгова і Його царство, але виразна ціль Всевишнього є та, що всі знати муть, що Він - Всевишній, "якого единого імені - Єгова".

¹¹ Коли Армагедон зачнеться, і коли Всевишній встане пустошити, тоді ті, що з Сиона і котрі затримали свою невинність до Бога, будуть беспечні. Про це пророк Єгова каже: "Бо - Господь судя нам, Господь - законодавець нам, Господь цар наш; він спасе нас. Твої ж (Ассуре) линви послали [цебто, релігійна торгівля упала] не вдережать щогли, не натягають вітрила. А тоді настане велике паування здобичі, навіть каліки будуть жакувати, і ніхто з осадників [цебто, з Сиона, що докажуть їх невинність], не скаже: я не здужаю, а людям, що там будуть жити, відпустяться всі гріхи їх." (Іса. 33: 22-24) Весь світ тоді зрозуміє, що Всемогучий Бог стойте за своїм народом, і що їх підтримує віковічна рука, і що Він уживає свої сили в їх користь. (5 Мойс. 33: 27; 2 Паралип. 16: 9) Вірні з Ісусом Христом будуть тоді радуватися повною радістю, бо вони побачуть оправдання Єгового іменя. Відносячися до повисшого пророцтва Ісаї: "А людям, що там будуть жити [в Сионі], відпустяться всі гріхи їх." Це значить, що беззаконня Сиона, яке він поповнив ізза [страху до чоловіка] в 1918 р., були прощені. Господь показав своє прощення, і від 1922 р. радість і вірність більшалася і прийшла до повноти при виконанню Єгового дивовижного діла.

¹² Присуди Єгова не зміняться. Його записані присуди стоять вічно. Відносячися знов до Софонії 3: 8, завважте що Всевишній каже: "Бо я постановив позбирати народи." Слово "постановив" значить "дав присуд". Він дав свій присуд давно тому, що народи мусять бути зібрані. Від коли Христос прийшов до храму в 1918 р. від тоді "козли" були зібрані разом в одну загороду і впротивенстві до Теократичного Правительства і до вістки яку Бог приказав своїм свідкам доручувати людям. Присуд Єгова є, що народи землі мають бути зібрані до Армагедону. Виконання того суду значить, що ані один народ не буде вилишений. Пояснюючи ціль свого зібрання їх, Він каже: "Щоб . . . Посклікати царства." Це значить, що ані один із тих народів не втече від Його гневу, і що "Християнство" за всіма своїми чинниками, будучи більше звідничче і обманчive, нести ме більшу кару. "Християнство" не має причини противитися Теократичному Правителству, отже тепер воно мусить випити чащу гіркости налитої для нього. Ерем. 25: 15-29.

¹³ Між многими народами, що зібрались разом, були деякі люди доброї волі до Бога. Єгова показує, що назагал ті народи або царства неварта охорони. Це лише одиниці в тих народах, що указують добру волю до Єгова і котрі втікають до Його організації, позатипічного міста прибіжища, зможуть спастися. "Християнство"

називає себе слугою Бога Єгови; але воно ним не є. В Армагедоні Господь відкриє дійсну суть так зв. "Християнства" і всі що остануться живими, будуть глядіти на те "Християнство" з пагордою. Всі тоді почують і вповні зрозуміють, що релігія - це сіть і обман і средство для зневаження святого Божого Імені.

ГНІВ

¹⁴ Чому Єгова рішив "зібрати царства"? Він відповідає: "Щоб на них досаду мою зігнати, страсті на них жар гніву мого." Ці слова безпосередньо доказують, що зібрання народів взяло місце для того, що вони всі є проти Теократичного Правительства; інакше не було б причини для Бога вилити свій гнів проти них. Із усіх тих народів Єгова поругається, і тому Він дав Ім острогу, як про це зазначено в Софонії 2: 2, 3. В той сам час Єгова остеріг всіх людей, що є доброю волі до Нього, щоб вони утікали з ворожої організації й шукали Господа: "Наступає день Господень, день гніву палкого, щоб обернути землю в пустиню й вигубити грішників на ній. Небесні зорі й съвітла не дають із себе съвітла; сонце, сходячи, темніє, й місяць не съвітить світлом своїм. Я скараю люд за зло, й безбожників за їх беззаконня; зроблю конець гординні пишних, і впокорю надутих гнобителів. Я вчиню так, що люди будуть дорожі над золото чисте, і мужі дорожі над золото Офирське. Тим то я потрясу небом, і земля порушиться з свого місця під гнівом Господа-Саваота в день палаючого гніву Його." (Іса. 13: 9-13) "Виходи зпосеред Його, мій народе, рятуйте кожне душу свою від палкого гніву Господнього." - Еремії 51: 45.

¹⁵ Тоді Єгова додає через свого пророка: "Від опію бо ревності моєї погибне вся земля." (Соф. 3: 8) "Земля" складається з видимої часті сатанського світу, котрого "Християнство" є частиною. Тепер "Християнство" знаходиться під впливом демонів, отверто стало по сторіні диктаторів тоталітарного правління. Римо Католицька, велика релігійна система, провідничить і попирає те тоталітарне правління. Ось таке є те новочасне "гноблюче місто", тобто, організація, що гнобить людей якою є так зв. "Християнство". Ця гноблюча релігійна організація, Бог заявив, є нечиста і опоганена. (Софрон. 3:1) Але коли зачнеться битва Армагедон, тоді те гноблюче місто упаде й ніщо не спасе Його. На ту організацію Бог вилиє свій гнів справедливий, і тоді всі лукавства лукавих впадуть на неї. Лише ті, що є доброю волі до Єгови Бога зможуть спастися. Гнів Єгови будучи виліятий на всі народи землі, закінчить цілком видиме правління на землі, над якою мають вплив тепер демони, що контролюють народами. (Дан. 2: 39) Про це Бог через свого пророка каже: "Бог земля вся зледаціла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устави;

зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляття землю, й живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й не багато засташає людей." - Іса. 24: 5, 6.

ЧИСТИ УСТА

¹⁶ Слово Боже висказане до тих, що люблять Його і котрі мають вирозуміння того Слова, звучить: "Тоді дам я знов народам уста чисті, щоб вони призовали Ім'я Господнє й служили Йому однодушно." (Софрон. 3: 9) Людське вияснення пророцтва мабуть ніколи не є властиве. Коли ж Бог переведе фізичні події в сповнення пророцтва, тоді чоловік може зрозуміти і оцінити те пророцтво, як що він є посвячений Богу і Його службі.

¹⁷ В цім тексті Софонії 3: 9 слово "тоді" не відноситься до часу зараз по Армагедоні. Це не значить, що зараз по Армагедоні всі мови перестануть існувати, а одна загальна мова буде приняті. Немає нічого в цім тексті, щоб посилювало це думку. Слово "тоді" відноситься до часу нім Армагедон зачнеться, тоді "вівці" кляса, цебто ті, що на стороні Бога Єгови, дістануть правду і будуть говорити правду, чисту і неопоганену вість. Писання показують поза всякий сумнів, що хто став на стороні Теократичного Правительства і ділає в гармонії з тим правителством, ті переживуть Армагедон. Гнобителі пропадуть в Армагедоні. В іншім перекладі ті слова звучать "чисті уста", цебто уста, що прославляють Великого Теократа і Його Царя.

¹⁸ В 1918 р. Ісус Христос по приказу Єгови негайно п'яний візував до храму і зібраав до себе вірного "останка" із тих, що посвятилися чинити волю Богу. Це було в "день Єгови" який зачався в 1914 р. Вірний останок був приведений до цілковитої єдності і в Христі Ісусі яко наслідок судження храму. Опісля Господь зачав збирати своїх "інших овець", котрі то "інші вівці" становити муть "велику громаду", і котра то громада мусить також говорити правду в єдиності з вірним останком. Тоді останок вийшов з чистотою вісткою і "чистими устами" на хвалу Єгови і так гармонійно попирає Теократичне Правительство. Слову тексту звучать: "Тоді дам я знов народам уста чисті". Сконечністі ті слова відносяться до дня Єгови. Той день Єгови зачався коли Ісус Христос був окоронований як цар в 1914 р. день суду зачався коли Ісус Христос в 1918 р. зачав збирати і очищувати тих, що посвятилися чинити волю Богу, і цих Він зібраав і ті зридані мусять приносити жертву в праведності. (Мал. 3: 1-4) Всі такі зібрані й вірні ясно бачуть, що оправдання Єгового Ім'я є дійсне питання, і тому вони всі є злучені в проголошенні хвалення Єгови. Лише ті, що говорять правду в єдиності переживуть Армагедон. Коли ціль Єгови стане ясна, тоді й пророцтво можна зустріти зрозуміти і значення того пророцтва є яс-

не. "Чисті уста" або чиста вість мусить бути проголошена перед Армагедоном.

¹⁹ Диявол ужив Нимрода у свій змаганні зліпити людей разом в лукавстві і щоби принести зневагу на ім'я Єгови. Бог поламав цей лукавий злучений рух на зневаження свого іменя. (1 Мойс. 11: 7-9) Диявол робить змагання щоби знов зліпити всіх лукавих. Перед Армагедоном він робить розпуштіво змагання звернути всіх людей проти Єгови, і для тієї цілі він уживає тоталітарної методи якої він ужив перший раз через Нимрода. Через тоталітарне правління Диявол старається засліпити людей зібрати їх проти Теократичного Правительства. В цім ділі великих релігійності можна називати себе за представників Бога і провадити людей в сіті ворога. Потім Бог зібрав до себе своїх людей і привів їх до повної єдності, і дав їм вість, щоби вони всі могли голосити правду під час коли противники Теократичного Правительства женуть мов скажені у погибель.

²⁰ Отже в тім дні Єгові Він дав своїм людям, останкові і його співтоварищам "чисті уста", щоб вони прославляли ім'я великого Теократа і його правительство справедливості. Згідно із цим написано є в листі до жидів: "Тим же оце вийдімо до Нього остеронь стану, дізнавочи наруги Його. Не маємо бо тут сталого города, а того, що буде, шукаємо. Тим оце через Нього приносимо жертву хвалення без перестанку Богу, се есть "овощ уст", що визнають ім'я Його." - Жид. 13: 13-15.

²¹ Отці слова були написані до духової клясії. Такі вірні одиниці радісно несуть зневаги, які звали на Бога і Христа. Вони не мають сталого батька в сатанській організації, але шукають великого города або організації, Теократичного Правительства. В ім'я Ісуса Христа, Голови останка, всі вірні слуги "приносять Єгові жертву в праведності". Вони приносять "жертву хвалення Богу безнастінно"; цебто, устами своїми вони прославляють Його ім'я. Виразний образ очищення уст огнем є поданий в пророцтва, котре каже: "Ангел взяв жар із жертвіника і приложив його до уст, і так очистив уста слуги кляси." (Іса. 6: 5-7) По очищенню вірних в храмі суду, ті вірні одиниці сказали: "Господи відчини уста мої, і губи мої звістять хвалу твою!" (Пс. 51: 15) "Устами моїми звіщав я присуди уст твоїх. Твори милість слузі твому, і буду жити і слово твое хоронити!" (Пс. 119: 13, 17) "Уста правдомовні по віки пробувають, а язык ложний [який тепер по цілім світі виповідає ложні теорії] - на хвилину." (Пріп. 12: 19) Всі теорії мира, добробуту і щастя для світу, які видумують люди, тривають лише коротку хвилину. Зазначуючи правило відносно сотовирин, Господь каже: "Правдиві уста цареві до вподобі, й говорючого правду він любить." (Пріп. 16: 13) Ось так ті, що є царями й священиками для Бога і Христа говорять хвалення Єгові і Його царству: "Хто серцем чистий, в того й уста ширі;

тому й сам царь д'гутом." (Пріп. 22: 11) Відносно тих, що мають чисте серце до Бога і Його царства, що любити Єгову і Його Теократичне Правительство під Христом, такі проповідують чисту вість. Вони мають ласку від Всевишнього.

²² Господь не є приятелем тих, що висказують протицінні слова якоти Теократичного Правительства.

²³ Духові Ізраїльяні не угодили Єгові в часі приходу Ісуса Христа до Храму, і це показано в Ісаї 12: 1-3. До духового Ізраїля відносяться отці слова: "Вернися же, Ізраїло, до Господа Бога тього, бо ти впав через безбожність твою. Возьміть із собою (ширі) слова, приступіть до Господа й говоріть до Його: Відіймі всяке беззаконство й приверні благость, а ми приносити мемо жертву уст наших." (Осії 14: 2, 3) Слова псальміста є тут дуже доцільні: "Хто чоловік той, що рад би жити, любить дні, щоб вжиткувати добро? Держи язик від злого, а уста твої, щоб не говорили зрадливо; одвертайсь від злого і твори добро, шукай спокою і дбай про него і твори добро, шукай спокою і дбай про него." (Пс. 34: 12-14) "Хто бо хоче життя любити, і видіти дні добри, нехай вдергить язик свій злого, я уста свої, щоб не говорили зради; нехай ухиляється від злого, і робить добре; нехай шукає спокою, і побивається за ним. Бо очі Господні на праведних, і уші Його на молення їх; лице ж Господнє проти тих, що зле роблять." - 1 Петр. 3: 10-12.

²⁴ Мова або уста не можуть бути чисті якщо вони не шанують Єгови. Треба мати чисте і посвячене серце Всемогучому Богу і Його царству, і тоді мова буде чиста. "Від переповні серця уста промовляють." - Мат. 12:34.

²⁵ У вічу всякої лукавої опозиції до Теократичного Правительства вірні й посвячені слуги його приносять хвалення уст своїх Богу і Його Цареві.

²⁶ Розділююча лінія мусить бути виразно зачінена. Між тими, що протицінні Теократії а посвяченими слугами її, існує велика пропасть. Тим Господь дав своїм людям чисті уста і чисту мову, "щоб вони призовали ім'я Господнє й служили йому однодушно." З першу ті з останка є привидені до повної єдності в Христі; а тоді приступила "велика громада" яка стала "співтоваричним" останка.

²⁷ Цей текст Софонії не може відноситися до світу, який знаходитьться в замішанні. Писання аж надто доказують, і факти вповні попирають що світ знаходитьться під контролем демонів і тому є взамішанні. Такі люди в замішанні не можуть навернутися до праведності. Отже слова пророцтва Софонії не можуть відноситися до них. Лише ті, що є доброю волі до Бога, і що шукають справедливості і смиреності, мають розуміння і є заховані в день Господнього гніву: "І буде того часу: Кожен, хто призовати буде ім'я Господнє, спасеться; бо тілько на Сионі і в Єрусалимі буде спа-

сення, - як сказав Господь, - та в останках, що їх Господь покличе." - Йоїла 2: 32.

²⁸ 8 грудня 1918 р. суд храму поступав уперед. "Признані" були висловленнями приносити жертву Господеві в праведності. Ім припоручено виконувати роботу свідомості для душі народу і також дати інформацію для великої інформації, щоб вони дійшли до царства. Отже ²⁹ ПІДХОДИВ "лист" до Імперії 10' 14-16, як же призивати муть [Йона-Набі; т. е. "багатомада"] Того [Слову] в кого не увірували? Як же змінувати муть, про кого не чули, як же чути муть без проповідуючого? А як же проповідувати муть, коли не будуть послані? якож написано: Що за красні ноги благовістуючих впокій, благовістуючих про добре? Та не всі послухали благовістя. Ісаїя бо глаголе: "Господи, хто увірував голосу нашому?" Апостол Павло наводить ті слова з пророцтва, і у словенням того пророцтва Бог виконує свою "дивовижню роботу", уживаючи своїх свідків аж до Армагедону.

²⁹ Останок і його співовариці, "велика громада", злучились разом, щоб служити Йому спільно. Інший переклад каже "рамя в рамя"; цебто, всі свідки радісно несуть тягар роботи свідоцтва в єдинстві, як це було показано дванадцятьма свідками для Господа коли Йозуя зібрали каміння і поставив їх на їхні ремена, щоб вони несли їх, як свідоцтво для імені Бога Єгови. (Ісуса Нав. 4: 5) Це лише ті люди доброй волі, останок і Йонадаби, що мають "чисті уста" або чисту мову, і вони стають сильно проти Диявола і всіх його агентів, і котрі дальнє заявляють про ім'я Господа і Його царства. Лише такі люди зможуть пережити Армагедон. Вони співають пісню хвалення спільно аж до Армагедону, і опіслі.

ЗІБРАННЯ

³⁰ Свідки Господні виконують роботу збирання [людей]. Люди, що бажають бачити і увійти в справедливе правительство, є зібрані до Господа. Ті що противляться Теократії є зібрані на знищенні. Духові ізраїльтяни розкинуті поміж всіма народами були зібрані до Господа в єдності. "Із земель Етиопських, що по тім бощі ріки, будуть мої поклонники - діти розсіяніх вірних моїх, - приносити мені дари." - Софон. 3: 10.

³¹ Етиопія в типі була гленною союзницею Египту. У типі Етиопія представляла диявольську організацію із котрої деякі люди були зібрані. Рукою Мойсея Бог зібрає своїх духових, вибраних людей Египту і його союзників. Прийшов час коли Бог збирає своїх духових, вибраних людей, з диявольської організації. Це дійсно значить повне зібрання; яко ж про це написано: "І буде в той час: Господь простягне знову руку свою [як колись за днів Мойсея], щоб вернути до себе останок люду свого від Ассура, із Египту, з Патросу, із Кушу та з Еламу, із Сеннару й з Атаму та з островів моря. І підйиме знамено своє мік народами й позбі-

рас вигнаників Ізраїлевих, і скоче розсіяніх Юдеїв з усіх чотирьох сторін землі." (Іса 11: 11, 12) Ось так Господь через свого пророка предсказав зібрання ³² Місіях ізраїльтянів і поставив їх на суд у храмі.

³² В ³³ ВІЙНИ ВІДНОВЛЕННЯ Війни многі з посвяченых були настраждені і занедбали свої обовязки. Вони були замураті в замішані з релігією, і це що дало им нечесті уста для Господа. Вони занесдали проголошувати Його ім'я. До таких Єова говорить через Осіє 14: 2, 3: "Вернися же, Ізраїлю, до Господа, Бога твого, бо ти впав через безбожність твою. Возьміть із собою [шири] слова, приступіть до Господа і говоріть до його: Відайми всяке беззаконство й приверни благость, а ми приносити мемо жертву уст наших."

³³ На їх крик, щоб зібрати від них безбожність, Бог відповідає: "О, я вилічу прошу іх зраду, по люблю їх по моїй ласкавості, бо гнів мій одвернеться від них." (Осій 14: 4) Тоді пристосуй слова пророка Еремії, а іменно: "У ті дні, і в ті часи, говорить Господь, поприходять сини Ізраїля вкупі з синами Юдиними, й йдучи, плакати муть [з рadoщів] і шукати Господа, Бога свого. Про дорогу до Сиону питати муть, а обернувшись туди лиця, будуть казати: Йдіть і пригляніте до Господа завітом [умовою] вічним, що вже не забудеться." - Ерем. 50: 4, 5.

³⁴ Пророчество Софонії (3: 10) після іншого перекладу звучить: "Донька моїх розкинутих принесе мені жертву." Ті розкинуті люди належать до класи дівиць. Вони не були звязані з релігією, але оставили під впливом світської організації. Бажаючи справедливого правительства вони утікають із егейської організації і приходять до гори Сион, т. є царства під Христом, і приносять свої офіри, т. є, "жертву уст наших". (Осій 14: 2) За всієї сили своєї вони служать і звеличують Теократичне Правительство. ("Я додержу слова: мир, упокій далекому й близькому, говорити Господь, - та й сціло його." (Іса 57: 19) "І тоді сей страшний і відважний; сей народ страшний з давна до нині; народ рослий, що всіх подоліває, принесе дар Господеві сил на місце імення Господа Савата, на гору Сион." - Іса 18: 7.

³⁵ Зараз по Світовій Війні увільнено Божих людей з вязниці в 1919 р., і робота збирання з далеких країв почалась. Деякі із позатишної Етиопії показали добру волю до Бога, і прийшли з останком духовного Ізраїля. Це показано в пророчій драмі Еремії, який мав приятеля в Авдемелесі. Такі люди становили муть "велику громаду". (Ерем. 38: 7-13) До решта етиопів або кушитів, цебто, противників Теократії, Єгова каже: "І ви, Етиопії, поляжете від меча моого." - Софон. 2: 12.

³⁶ Особливо по 1922 р., коли робота свідоцтва прибрала більшу міру, тоді останок або духовний ізраїль був зібраний. "Того часу не будеш ти соромити себе давніми вчинками твоїми, якими ти

поступався проти мене; тоді бо повіддавлюю запомік тебе тих, що гордяться твоєю величавостю, та Й - і ти не будеш пишатись съятою горою моєю." - Софон. 3: 11.

³⁷ Перед тим духовий Ізраїль повинивсь із за страху, і тому що він тримавсь деяких релігійних практиканів, які він виніс з собою із Вавилону. Тоді Єгова очистив клясу храму через свого великого Очистителя. (Дан. 8: 14; Мал. 3: 1-4) Горді й бутні між так званими послідовниками Христа були забрані з між вірних та послушників через обявленням вірним правди на часі: "Світло спілеться на праведників"; і від тоді вони почали отримувати чимраз більше світло і негайно після заснували роботою свідоцтва, віддавши свої уста на славу Єгови.

³⁸ Горді були згromаджені до "лукавого слуги" кляси. Вони не схочили приняти інструкції. (Мат. 24: 48-51) Такі горді одиниці величалися своїми людськими провідниками, а особливо одним людським провідником. Вони також пишалися своїм "виробленням характеру" і іншими релігійними практикуваннями і гордилися тим, що вони надіялися бути забраними вскорі до неба й мали помагати Господеві управляти вселеною. Через те вони погордили земною клясою "великою громадою" і відмовилися нести правду до них. Вони оставали бездільними, і 'ожидали на Господа щоб він забрав їх домів і визволив їх від їх тяжкої праці.'

³⁹ Гордість і піха і самоважність мусила бути усунена між посвяченими Теократії. До таких Господь каже: "І не будуть вони уже більш гордитись на святій моїй горі." (П. В.) Від того часу слова пророка були доцільні: "Хто вийде на гору Господню, і хто буде стояти на съятому місці Його? Ті, в кого безвинні руки і чисте серце, хто душою не пуститься на лукавство, і не присягне криво." - Пс. 24: 3, 4.

⁴⁰ Божі вірні слуги, отримавши інструкції від Господя, зрозуміли, що оправдання Його великого Ім'я є найважливішою речю, і це забрало від них всяку причину ділати ба і думати гордо. Десь в 1925 р. вірні позбулися релігійної марноти і гордого міркування. Бог відкрив своїм людям в 1926 р. [Вартова Башта з 1 травня] марноту "вироблення характеру". Вірні духові ізраїльтян тоді побачили, що від кожного з них вимагалося вірної посвяти Теократії.

⁴¹ Суд храму, який зачався в 1918 р. через Господа Ісуса Христа, усунув "лукавого слугу" і тоді вірні негайно виступили до виконання своїх приписаних завдань. Всі духові ізраїльтяни мусять прийти до одності віри і всі мусять служити Єгові гармонійно; тим то Господь каже до них, що в угоді з ним: "Бо на святій горі моїй, на горінні висоті Ізраїльській, говорить Господь, он де мені служити ме весь дом Ізраїля - все є, скілько Його на землі; там я буду ласкаво приймати їх, і там

жадати му приносів ваших, і первоплодів ваших із усікими съятыми дарами вашими. Неначе любі паошці кадильні, приймати му вас милостиво, як поводжу вас із проміж нарідів і позбираю вас із чужих земель, куди ви порозсівані, й буду вами съято ш'нований перед очима нарідів." - Езек. 20: 40, 41.

⁴² Божа свягіння мусить бути очищена і та робота очищення зачалась коли Ісус Христос прийшов до храму. "Лукавий слуга" кляса мусить бути очищений й вірні мусять виконати роботу свідоцтва. "А дам тобі людей й покірних вбогих, а сі будуть вповнати на Ім'я Господне." - Соф. 3: 12.

⁴³ Тут Господь говорить про свій замір очищення лукавого слуги. (Гл. Мат. 13: 41, 42) Вірні слуги мусять тепер виконувати роботу яку Єгова приписав їм. Через свого пророка Бог предсказав свій замір усунути бунтівників і привести вірних у звязь угоди о царстві: "І повилучую ѿміж вас вонохобників і непокірних мені повиводжу їх із землі пробування їх, та в землю Ізраїлеву вони не вийдуть; і візнасте, що я - Господь." - Езек. 20: 38.

⁴⁴ Коли гордих забрано, тоді полишились в краї люди "покірні та вбогі" (Юнг); цебто, люди, що були вишколені роботою під Його керовництвом, щоб вони як сини Його, що цілком посвятилися Теократичному Правительству, отримали Його оправдання. (Жид. 12: 7, 8) Вірні вповали на Ім'я Господне, а не вповають вони на чоловіка, що вважає себе за видимого провідника. Вірні слуги Божі не вповають на ніякі сотворіння, релігію або річ. Вони є слабі й вбогі самі собою, але їхня сила є в Господі і на неї вони вповають. В теперішнім часі останок бачить себе окружного множеством ворогів, які зневажають ім'я Єгови і знищаються над Його слугами. Вірні не є розділені в роботі, але вони виглядають дні визволення і дальше співають Єгови: "Серце мое нехай зрадується спасенням твоїм."

⁴⁵ Робота розділення або очищення була виконана, і в 1931 р. Господь обивив своїм вірним іх "нове Ім'я" і показав їм, що були Його свідками. Потім скоро наступило злоуне переслідування всіх вірних одиниць в Європі, що одважно заявляли ім'я Єгови. В тім переслідуванні Римо Католицька Гієрархія провіднича, і в тім ділі вона дісталася поміч від "лукавого слуги" кляси, і таке переслідування було поширене по всіх частях "Християнства" де Божі люди знаходилися.

⁴⁶ Єгова вибрав собі людей для свого Ім'я, що ставлять останок духового Ізраїля: "Останок Ізраїля не чинить ме несправедливості, не мовляти ме льхи, й не знайдеться в устах у них язика зрадливого; вони будуть пастись спокійно й ніхто їх не буде лякати." - Соф. 3: 13.

⁴⁷ Які то були "несправедливості" згадані тут? Все що зроблено в протицінстві до Божого закона із за страху або недбалства або неслухняності

і перестання одважно проповідувати євангелію Теократичного Правительства по приказу. Все що спонукало б понехати проголошувати день гніву нашого Бога проти противників Теократії. Підтримання релігійних практикувань або правил, які унаважають Божі заповіди, як наприклад, формальні релігійні служения замість Божествених правил; також надавання почестей якомусь соторінню, - це становить "три Самиарії". Всі такі речі є несправедливі в очах Господа; і вони мусіли бути очищені. (Марка 7: 1-13; Йова 32: 21, 22; Амоса 8: 14) По такім очищенню останок мусів тримати себе чистим і вільним від беззаконня. Кожний з просвітчених, що опоганиться релігією, автоматично перестає бути членом останка. "Кругом Ерусалиму гори; так і Господь кругом народу свого, від нині по віки. Во жезло беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривуду." - Пс. 125: 2, 3.

⁴⁸ Останок не може говорити ложі; т. е., проповідувати релігійну ложу; або додавати до Божого Слова такі речі як з "Великої Пираміди", наче б вона навчала про Господні заповіди; або такі речі як "вироблення характеру". (Прип. 30: 5, 6; Одкр. 22: 18, 19) Що ж тоді той привернутий останок мав робити? "Отже які вчинки вам чинити: Говоріте одно правду та й судіте по правді й за для спокою в воротях ваших. Не мисліть у вашому серці нічого лихого одному та й не любуйтесь у лъживій присязі, се бо все я иенавиджу, говорити Господь." - Захар. 8: 16, 17.

⁴⁹ Як це зазначено в Софонії 3: 9 Господь вернув своїм людям "чисті уста"; отже він каже: "І не знайдеться в устах у них язика зрадливої." Вірний останок не присягнув ложної своєї посвята Господеві і потім занехав свого завдання. Він не такий як "вибрані старші" кляса, що перше обіцяла, а опісля зенехала обітницю. Вірний останок не бере ім'я Бога надармо через відмовленням давати свідоцтво про ім'я Єгова. (2 Мойс. 20: 7) Вони є правдивими свідками Господніми. "Свідок правдомовний рятує душі, лъживий тільки багато лъжи наспілтає." - Прип. 14: 25.

⁵⁰ Ангел Господень викинув геть "лукавого слугу", 'який не служив нашому Господу Ісусу Христу, але свому власному череві, і який облеснimi словами опукав серця "челукавих." (Рим. 16: 17, 18) Декотрі з такої кляси були викинуті недавно.

НЕМА СТРАХУ

⁵¹ Вірний останок цілком вповає на Господа, і не бойтися ніякого соторіння. Він вповає на Єгову і має спокій. "Вони будуть пастись спокійно іх не буде лякати." (Софіон. 3: 13) Між Божими вірними людьми голоднечи немає щоб почути слово Господнє. (Амоса 8: 11) До приверненого духовного Ізраїля, "останка з її насиння", Єгова тепер

каже: "Нині ж я же той, що в прежні часи до останку люду сього, говорить Господь сил. Посів борости ме в супокою; виноградина давати ме плод свій і земля вроджай свій, та й небо давати ме росу свою, й усе те оддам у посідання послідові люду сього." - Захар. 8: 11, 12.

⁵² Цю далішу дорогоцінну обітницю Єгова дає своїм вірним духовним ізраїльтянам: "І очищу вас од усіх нечистот ваших, і викличу вроджай і назмножу його, й не дозволю, щоб терпіли голоднечу. І намножу вам плоду деревного й уроджулю на полях, щоб вам уже не доводилось приймати на рути від народів ізза голоднечі." - Езек. 36: 29, 30.

⁵³ Під час Світової Війни ворог сказав до розкинутих людей Єгови: "Їм вже прийшов конець!" Але ворог тепер інакше каже, бо кожний бачить, що останок є активний в проголошенні Теократії. "Тоді будуть мовляти: 'Ось та опустіла земля зробилася, наче сад Едемський, а ті порозвалиовані, порозбивані, безлюділі міста - тепер утверджені й залюднені!'" (Езек. 36: 35) Вірні не відкладають роботи; вони йдуть вперед з роботою свідоцтва і Бог дає їм впокій і мир.

⁵⁴ Чому хтось з Божих людей мавби боятися що чоловік або диявол може зробити йому? Єгова ясно сказав своїм людям, що релігійні люди головно ділають силою демонів. Вірні знають, що вони є окруженні видимими і невидимими ворогами, але вони вповають на силу і охорону Єгової сил. Вірні мають звершенну любов, цебто, вони є всесіло посвячені Теократичному Правителству; а звершена любов геть виганяє страх. Вони є одважні в цей день суду в проголошенні правди. (Йоана 4: 17, 18) Вони не легковажать вістки про Теократію, ані вони не піддаються домаганням релігійних агентів Сатани. Вони радше слухають Бога а ніж людей. - Діяння ап. 5: 29.

⁵⁵ Дивлячись назад до 1922 р., як Єгова провадив своїх людей вперед, то свідки Єгови і їх співтоварищи можуть радуватись. З людської точки погляду той шлях став значно трудніший, але з точки погляду тих, що цілком посвятилися Богу Єгові, та дорога стає чимраз яснішою кожного року. Єгова отворив свої небесні вікна і вилляв своїм людям багаті благи. Він одібрив їм вирозуміння свого пророцтва написаного давно тому, і збільшення надії тих, що тепер живуть на землі й є посвячені Теократичному Правителству.

⁵⁶ Сатана, бачучи, що прийшов його час приготовлятися до битви, він живо зібрав усі народи проти свідків Єгови, з надією здушити тих свідків. Релігіоністи провідничили в цім лукавим переслідуванням слуг Єгови, і релігіоністи порушили до діяльності своїх союзників, як політичні, комерційні, судівничі та мілітарні галузі світу або організації. Отті є "могутні люди" проти Теократичного Правителства. Диявольська потвора, тоталітарна держава, підносить свою злобну голову і гордо заявляє, що свідки Єгови знищені; і ці, разом з

іншими видимили і нєвидимими елементами організації Сатани, уживають всяке можливе засід, щоби знищити вірних, але йм це не вдається. Єгова в небесах ругається із своїх ворогів. Він вислав своїх вірних слуг дати остаточну остерогу, що зищення вскорі прийде на них. Вороги лютяться і зневажають Бога, відкидають Його вість, і переслідують Його вістників. Але всі їх змагання ніщите і шкодите тим, що служать Всевишньому, підуть вінів. Вірні знають який

буде остаточний конець. Вони знають, що Єгова є всесильний і що Він виконає свій замір, і що в дуже скорім часі прийде цілковите визволення для всіх тих, що люблять і служать Всевишньому. Який же повинен бути напрям вірних слуг Божих тепер на землі? Який є їх напрям, і стан серця і ума? Єгова, через свого пророка давно тому відповів ті питання.

(Даліше слідує)

НАВЧАННЯ

[Перекладено з англ "Вартової Башти" з 15-го Липня, 1940]

ЧАСТЬ 8

"І випровадив народ свій з радощами, з торжеством вибраних своїх." - Пс. 105: 43.

ЕГОВА ніколи не опускає тих, що радісно віконують Його волю. Послушенство завжди є винагороджене радістю. В останній часті пророцтва Софонії Єгова поклав цю пісню радості в уста своїх слуг. Усім із Сиона Він велить співати одважно. "Останок", разом із "інносторонцями", цебто з "великою громадою", отримав приказ викликати голосно Його хвалення. Він відвернув свій противний суд проти вірних, визволив духових ізраїльтянів, останка; Він очистив із між них лицемірних ворогів і відлучив і відрікав свого вірного слугу від усіх, що практикують релігію. Вірні, оцінивши присутність Господню в храмі і що великий Теократ благословить тих, що затримують їх невинність до Нього, цілком вповають на Господа о Його заступництво від нападів ворога і тому вони мають всяку причину радуватися.

² Пророцтво показує, що вскорім часі дика опозиція проти Теократичного правительства дійде до найвищої точки; і дотично цього Єгова велить своїм вірним свідкам і всім людям доброї волі відкинути всякий страх до людей і демонів. Він заповів щоби страх не спаралізував їх і щоби вони не впустили їх руки в службі Царства. Щоби скріпити своїх людей, то Єгова запевнив їх, що Він з ними і що внові визволить їх із рук ворогів. Він дає довідома їм, що Він є вдоволений їх віриєю і ті, що затримують їх нєвинність будуть благословенні навіки. Таке новне запевнення порушує слуг Єгови співати з радості. Вірні не будуть уже боротись з думками. Вони є сліпі на все окрім Теократичного Правительства, і тому вони радуються проголосувати ймя Всевишнього, не зважаючи на всякую опозицію. Вони напевно будуть мати часть в побіді Господа. Єгова запевнив у своєму Слові, що Він спасе своїх людей; і через те вони вповають на Нього і радуватися муть в Його спасенні.

ЧАС РАДУВАТИСЯ

³ Многими пророцтвами Єгова показує своїм вірним слугам, що прийшов час радуватися, і тому Він каже до них: "О, висьтупуй, дочка Сиона! викликай гучно, Ізраїлю! радуйся і веселися дочка Єрусалимська, ід цигрого серця!" (Соф. 3: 14) Одна із виразних та заохочуючих драмів була установлена коли ізраїльтяни під приказом Йосафата вийшли з Єрусалому щоб стрінути злучені армії Амона, Моаба та з гори Сейра, котрі то армії зробили заговір знищити ізраїльтянів. (2 Паралип. 20: 22) Той пророчий образ знаходить своє остаточне словення духових ізраїльтянів. Видима частина Єгової організації Сион, представлена через Його "жінку", є ті з "останка", "доњка" Єгови і Його організації. Після Юнгового перекладу, то той текст Ісаї звучить: Викликай і висьтупуй, о осадинко Сионська: бо величний серед тебе Святий Ізраїль!" Це час коли члени тіла Христового, 144-000, у небі і на землі мусять разом співати нову пісню в честь Єгови. (Одкр. 14: 1-3; Пс. 149: 1, 2) Всі люди доброї волі, що бачуть і радісно попирають Теократичне Правительство, мусять прилучитися в тій пісні хвалення: "Співайте ж Господу нову пісню, оддавайте хвалу йому від конця до конця сьвіту; плашаючи по морі і все, чим воно повне - остріви й ті, що живуть на них. Нехай озветься голосно пустиня, й міста її, оселі, де живе Кедар; нехай радісно загомонять, що живуть на скелях, нехай викликуют із верхів гірських. Нехай відають Господу честь, і хвалу його розголосують по островах." - Іса. 42: 10-12.

⁴ Коли останок спостеріг, Ісус Христос у храмі, тоді він зачав співати: "Веселіся, Сионова дочка, викликай радісно, дочка Єрусалимська: Се Царь твой надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий - сидячий на осляті, сині яремної ослиці. - Захар. 9: 9.

⁵ Ця вість є скермованою до правдивих послі-

довників Христа, вірних з Єрусалиму, а не до релігійної, політичної, невірної товти, як про це говорить в Софоній 3: 1. Час на так званий побожний вигляд і похмурення уже минув. (Ісаї 58: 3-5; Захар. 7: 3-7) Вірні тепер мають глибоку і дійсну радість. Вони радуються, тому що вони бачуть, що оправдання Ім'я Єгова напевно буде доконане в недалекій будущності. Це була радість Господня, і така радість є силою останка. Вони бачуть, що Теократичне Правительство справедливості прийшло і що від тепер вони будуть радуватися раз назавжди. (1 Солун. 5:16) Ось такий є час реституції всіх речей відносно Теократичного Правительства під Христом. Це є час відвіження і великої радості за сторони всіх тих, що люблять Теократа і Його правительство. (Діян. 3: 19-21) Як раз противний е стан великих релігіоністів, це, то Римо-Католицької Гієрархії і її союзників, позатипічного Тиру, котрі виспішують як облудниця, щоб звести інших у свою полапку. До облудниці й її союзників Єгова каже: "Не будеш уже гуляти, ти, осоромлена дівіце [тому, що вона стала переступницею через безправне споріднення із політичними та торговельними облудниками], дочка Сідонська! Вставай, переселяйся в Кіттії, - хоч і там не мати меш скопою." - Іса. 23: 12.

⁶ Від 1922 р. останок, під приказом Господа Ісуса, зачав виконувати агресивне видавництво Теократичного Правительства, і це не принесло ніякої радості для релігіоністів, і від того релігіоністи ніколи не знайдуть спокою або радості. Божа вість правди палить і мучить релігійну систему. Їх релігійні почуття є потрясені через проглямацію вістки о царстві, і тому вони стягають велике переслідування на свідків Всешинього.

⁷ Під час Світової Війни посвячені, ізза страху чоловіка, занесали їхні обовязки, і через те Господь видав свій неприхильний суд проти них. В 1919 р. вірні зачали пробуджуватися до дійсної ситуації, і коли вони побачили, що Ісус Христос був у храмі, їх радість стала велика. До вірних Єгова тоді сказав: "Господь перемінив свій засуд на тебе, прогнав ворога твоого! Сам Господь, Царь Ізраїля, посеред тебе; не будеш дознавати лиха." - Софон. 3: 15.

⁸ Єгова усунув противний суд проти них, і дух Господень спочив на вірних, і з радістю вони сказали (Іса. 12: 1): "І промовиш того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але оддернув єси гнів твій і потішив мене." "Вязні" у неволі "аввилонські" були увільнені із сатанської організації, і опісля палиця лукавого не спочила на праведному. (Пс. 125: 3) Ось так Єгова визволив невільників із організації Сатани.

⁹ Одна точка гідна уваги була ця: що в 1928 р. Бог відкрив своїм людям правду відносно "високих владей", показавши своїм вірним людям, що "високі влади" - це не політичний елемент,

що володіє світом, але що Єгова і Ісус Христос є Високими Властями. Опісля прийшло очищення зборів із "вибраних старших", і це також принесло радість для вірних. В 1938 р. Єгова відкрив своїм людям, що демократична форма правителів не є правилом для Єгової організації, але що Божа організація є Теокритична. Всі ті речі принесли радість для Божих людей, і їхня віра і надія і потіха збільшилися.

¹⁰ Своїм вірним слугам Єгова відкрив, що "цар [духового] Ізраїля серед тебе." Тим царем не є Кесар або держава, ані папа Гієрархія, що ложно називав себе представником Христа; але тим царем є Єгова, "Цар Предвічності". Через свого урядового представника, Ісуса Христа, Він є присутній із своїми вірними слугами. Яко наслідок Єгової присутності через Ісуса Христа з вірним "останком" зібралися до храму і зроленим свідком для Теократа, люди доброї волі будуть чuti вість. Ті "інносторонці" зачали виходити із багатьох народів, і що вони виходять і прилучуються до пісні, тим що їхнє серце є радісне. "Викликай же радісно й веселись дочко Сіонова! ось бо, я прийду і осядусь посеред тебе, говорити Господь. І прийдуть тоді многі народи до Господа, і будуть моїм народом; і я оселюсь посеред тебе, і зрозумієш, що мене послав до тебе Господь сил небесних." (Захар. 2: 10, 11) "Так говорити Господь: Обернуся до Сіону й буду пребувати в Єрусалимі, і звати метись Єрусалим городом правди, гора Господа сил небесних - горою съятою." - Захар. 8: 3.

¹¹ Господь не каратиме більше своїх вірних людей: "Не будеш дознавати лиха." (Соф. 3: 15) Останок, будучи вірним і послушним для Господа, затримає свою невинність до Нього, і тому не буде вже більше причини для Єгової післати лихо, як це Він зробив в 1914 р. до 1918 р.: "І вже більше не буде жодного проклону, а престол Бога і Агнца буде в ньому, і слуги Його служити муть Ному. І побачуть лице Його, а імя Його на чолах іх." - Одкриття 22: 3, 4.

¹² Те жорстоке переслідування якє приходить на Божу організацію з рукі Гієрархії і тоталітарних союзників і їхніх знарядів, не походить від Єгової. Це не є вираз Єгової гніву відносно Його вірних одиниць. Таке переслідування є доказом від Господа, що останок і його співтоварищи є Його люди яким дозволено нести зневаги які впали на Єговою і Ісуса Христа століття тому. Тому що, останок носить ім'я Єгової і тому, що Йонадаби є "іншими вівцями" Господніми, тому вони підлягають переслідуванню диявольською організацією. Ставши сильно по стороні Єгової і впование на Його спасення, вони є сильні в Господі і в по тузи сили Його. Останок є в Теократичнім Правителів, і Йонадаби є під охороною Господа, отже ті люди Божі живуть в Ньому [в Царстві], і вже не буде більше цілковитого знищення; але Єрусалим [Бога Вірна організація] буде безпечно заси-

жена." - Зах. 14: 11.

¹³ Вірні слуги Єгови знають, що ніяке лихо не переможе їх, і вони кажуть до Господа, як це написано в пророцтвах: "Я же вповаю на доброту твою; сердце мое нехай зрадується спасенням твоїм." (Пс. 13: 5) Вони знають, що їх спасення запевнене. Це приносить много радості в їх серца.

¹⁴ "День Єгови" зачався в 1914 р. коли Христа скороновано як Царя. Тим то Єгова каже: "Тоді [в той день] скажуть Ерусалимові Не бійся, а Сионові: Нехай не опадають руки в тебе!" (Соф. 3: 16) Єгова говорить через Ісуса Христа, Царя і величного Пророка. В році 1919, Ісус Христос, через своїх земних слуг і через своє вибране средство комунікації, зачав говорити до тих, що в угоді з Єговою: "Не бійтесь"; що значить це не бійтесь жадного ворога, а бійтесь лише Бога [Гл. Вартову Башту з 1 і 15 серпня, 1919 р. під заголовком "Благінні безбоязни", і також Вартову Башту із 1 квітня, 1932 р. (в англ. мові) Не упускайте ваших рук."] Ця вість потіхи і запевнення є для останка, духовного Ізраїля, які є горожанами нового Ерусалиму, і до "іноземців в нутрі його" цебто, до людей доброї волі, Йонадабів. (Обидві кляси мусять спостерегти той сам закон і сповинити ті самі прикази Божі. - 2 Мойс. 12: 49.

¹⁵ Ця дана порада останкові і "іншим вівцям" доказує, що сатана був тоді скинутий з неба на землю, отже по 1918 р. настали "лути часи", останні часи, і що ім'я Єгови мусить енергічно проголошуване аж до битви Великого Дня Бога Вседержителя. Це також доказує, що Католицька Акція буде зорганізована, і живо воюватиме проти Теократії, і що тоталітарна держава захопить землю. Це також доказує, що всі вони разом із Римо-Католицькою Гіерархією, привласнюючи собі право володіти землею, становлять "гідоту спустіння" і що вона стояти не там, де не слід. Дальше це показує, що переслідування слуг Єгови побільшиться, зазначуючи час, коли всі люди доброї волі, що мають надію на спасення, мусять утікати до Теократичного Правительства. (Мат. 24: 16, 15) Від тоді завітуючі Божі люди не мають боятися чоловіка ані демонів. "Вони мусять боятися лише Бога і сповнити Його заповіті, щоб хоронити їх від полапки диявола. Прил. 29: 25.

¹⁶ Сіон - це столична організація Єгови з Ісусом Христом, як Головою її, і 144000 з духа сплоджених співтоваришів Його; які тепер заняті в службі Єгови. До Сиона Єгова тепер каже: "Нехай не опадають руки ваші." Нема тепер часу на бездіяльність або звільнення у роботі свідоцтва про Царство. Хоч ворог робить визов законності роботи свідоцтва і загромаджує велику зневаги і карі на тих, що є зайняті в тій роботі, то вірні не можуть опускати своїх рук. Ніхто в Сионі нехай не бойтися ворога. Вони мусять бути одважні як Лев, що представляє справедливість, вони мусять ра-

дісно дальше сповнити прикази Господні. Бог є віацію силою, і Його единого будемо боятися!

¹⁷ Єгова зробив много пророчих драмів які прикладів для заохочення Своїх людей в цім дні горя на землі. Один із них прикладів був відносно Неемії, коли Господь післав відбудувати мури старинного Ерусалиму. Сананалат, разом з іншими ворогами, зробив заговор проти Неемії і ложно оскаржив його і його співтоварінні о бунтівництво. Неемія молився до Єгови: "Тепер же скріпи руки мої." (Неемія 6: 1, 7-9) Подібно і Божі вірні слуги, у виконанні їх роботи від 1922 р. безперestанно моляться і Єгова почув їх молення. Ворог ужив такої самої диявольської тактики коли вірний останок з Ізраїля по тілу відбудував Храм в Ерусалимі. "І почав народ того краю здержувати руки народу Юдейського та перепиняти його в будуванні, і підкуповували против'їх порадників, щоби у ніщо обернути задумане ними діло - через увесь час життя Кира, царя Перського, аж до царювання Дарія, Перського Царя." Ездра 4: 4, 5.

¹⁸ Ще один приклад був зроблений з Габаніями, котрі в крайній потребі просили о поміч і прийшли до Йозуя, піславши до нього вість: "Не покидай рабів твоїх у лихій годині. Прибуває до нас хутко на підмогу, таї рятуй нас: бо всі царі Аморійські, що живуть по горах, поскуплювались проти нас." Ісуса Нав. 10: 6. Там Габонії представляли людей доброї волі, "інших овець" Господніх тепер зібраних, які тепер потребують помочі; Отже Господь дає тепер приказ останкові йти вперед з роботою свідоцтва, і щоб не опускати своїх рук. Свідки Єгови мусять бути пильні і дуже активні аж до армагедону, завжди радіючи в їх привелю в несенні зневаг, що впали на Господа ради Його імені.

¹⁹ Чому свідки Єгови не бояться чоловіка ані демонів? Відповідь знаходитьться в пророцтві: "Господь, Бог твій посеред тебе; у нього Сила рятувати тебе; він з радістю радуватись буде тобою, буде милувати по своїй любові, буде з-за тебе веселитись всесвітості великою." Соф. 3: 17.

²⁰ Єгова дав приказ, що Його ім'я буде проголошено по цілій землі. Він є посеред Своїх завітуючих людей, і Він є Всемогучий. Він є Єгова Сил, Бог битви, і ніхто усійшно не може встояти проти Нього. Та битва є Його, а не чоловіка; і Він навпевно переможе цілком ворога. (2 Пар. 20: 15) Він назначив і помазав Свого Царя Ісуса Христа, котрий є "могутним Богом." (Ісаїя 5: 6) До Сиона, гори Храму, Єгова каже: "Відчиняйтесь брами високі, отворяйтесь ворота вічні, нехай входить Царь слави. Хто ж бо той Царь слави? Господь сильний і потужний! Господь все в бою Всемогучий!" - Пс. 24: 7, 8.

²¹ Спасення належить до Єгови, а не до якось земного чинника, Він спасе (своїх вірних людей). англ. пер. Це не відноситься до спасення

від смерти із-за Адамового гріха, але значить спасення або визволення від диявольської організації, яка грозить знищеннюм слуг Божих. Це відноситься до визволення, до Божих вірних людей, як останка, так і "інших овець" в Армагедоні, много разів ці вірні були визволені від 1919 р., але цілковите прийде аж в Армагедоні, і те визволення прийде ради Єговового іменя. (Пс. 106: 8) Бачучи, що день спасення уже прийшов, тому нема часу на бездіяльність, але це час на енергічне і активне проголошення Теократичного Правительства і визволення яке воно принесе.

²² Вірні діти Сиона і їх співтовариши тепер доказують Словом Божим, яке Він велів нести їм людям, що сатана-брехун, і що всі релігії походять від демонів. Богу подобається така вірна активність в проголошенню Його імені і Його Царства. Отже написано є: "Він радістю радуватись буде з тобою." (Соф. 3: 17) Єгова указує Свою добруту до своїх слуг із-за їх одваги і вірності у проголошенні Теократичного Правительства і імені Великого Теократа. Ті вірні слуги бояться Єгови, щоб їм не опустити рук у службі і не втратити Його признання, вони радуються чинити Його волю серед всякої опозиції. Слова записані пророком Єремією тепер властиво відносяться до вірних слуг Бога Єгови; яких Єремія представляє: "І учиню з ними вічний заповіт, що не одвернеться од них з моїми добродійствами, й дам їм у серце страх передо мною, щоб не відвертались від мене. І буду втішатись ними, даючи їм добродійства, й насаджу їх у сій землі щиро від усього серця й від усієї душі Моєї." Єрем. 32: 10, 11. Божа ласка була обявлена вірним, давши їм "нове ім'я" свідки Єгови. (Ісаїя 62: 2-5, 43: 10-12) Дальше Він каже до "лукавого слуги" кляси: "Полищти ім'я ваше у присягу вибраним Моїм; і вб'ви виубить тебе Господь Бог; а вірних слуг своїх назве іншим іменем. Та я буду веселитись Ерусалимом і втішатись людом Моїм; і не почутується вже там плачуні голосиня. Там не буде немовлятка, ні старця, щоб не дожив повного віку свого; бо ѹ малоліток вмиратиме молодиком; хиба «гришник, хоч би ѹ століток, вмирати ме в проклоні!» Ісаїя 65: 15, 19, 20.

²³ Тим, що Єгова радується Своїми вірними людьми, Він велить їм, Своїм свідкам теж радуватися тепер, і вони радуються. (Ісаїя 65: 18, 66: 10, 14) Відколи вони отримали їх "нове ім'я", останок, будучи в організації під Христом, радісно співають: "Велико радуватись буду Господом, звеселитись душа моя Богом моїм; Він бо зодягнув мене в одягу спасення, ризою справедливості обгорнув мене; мов на женихах, вложив вінець, мов княгиню прибрали окрасами." -Ісаїя 61:10.

²⁴ Дальше Софонія пише: "Буде милувати по Своїй любові. "Єгова вже більше не опрокине Сиона, тому що діти Сиона, вірний останок, є ревні і послушні до приказів Єгови, і активні в Його

службі. Це є Єговів напрям до них із-за Його вірних одиниць. Всі Його діла взглядом них походять з Його любові і доброти. Отже Він велить Своїм людям співати, тому що прийшов час указати їх радість до Нього. Дальше каже Всевишній: "Буде з-за тебе веселитись веселістю великою." Це Він зробить тому, що прийшов час на оправдання Його імені через Теократичне Правительство. Прийшов час на визволення Його вірних людей, і їм дано приказ співати, Єгова передав їм "нову пісню", і вони співають: "І співають якби нову пісню, перед престолом і перед чотирьма животними і старцями. І ніхто не зміг зачутися пісні, тільки сто сорок чотири тисячі, що викуплені від землі." - Одкр. 14:3.

²⁵ При народженні дитяти Ісуса Сили ангельські співали пророчу пісню, і тепер та пісня знов сповняється: "І зараз явилось із ангелами множество ангелами, множеством війства небесного, хвалячи Бога і глаголючи: "Слава на вищинах Богу, а на землі впокій, між людьми доброї волі." (Лука 2:13, 14) Людям доброї волі "іншим вівцям" Господнім, Він дав отцей приказ: "Веселітися народи з Його народом! Він бо помстить кров рабів Своїх, відомстить ворогам Своїм, а землі Своїй, народові Свому простить." (5 Мойс. 32:43) Організація Єгови знаходитьться тепер в радіснім місці, тому що прийшов час на словення пророцтва: "Вернутися визволені Господом; і з радісними піснями прийдуть на Саон; і радість, вічна буде над головою їх; радощі і веселощі знайдуть вони, а смуток і воздиханіє від них віддалиться." (Ісаїя 51:11)

"ЗІБРАННЯ"

²⁶ В 1918 р. людям Єгови заборонено збиратися разом, тим що ворог забрав їх в неволю, деякі із них були направду ув'язнені, а всі інші були стримані відносно їх діяльності. В 1918 р. Ісус Христос прийшов до храму, і святі, що через довгий час були помершими, тоді воскресли і були зібрані до Господа. Ті невільники сумували і ожидали на зібрання до Храму на горі Сион. "Не тільки ж вони тай ми самі в собі стогнімо, жлучи висновлення, ізбавлення тіла нашого." (Римл. 8:23)

²⁷ Ще інший переклад цього тексту (Соф. 3:18) є такий: "Сумних вигнанців Я позибираю із призначеної місця зібрання їх." (роттердам) Ті вигнані в 1919 році і коли Господь відживив роботу Теократії, отже ті назад зібрані духові ізраїльтянини кажуть, і дальше співають: "Звеселівся я, коли казали мені: ходім до дому Господнього! Наші ноги стояти муть у брамах твоїх, Ерусалиме! Куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля Ім'я Господнє прославляти! Задля братів моїх і другів моїх скажу: мир з тобою!" (Пс. 122:1, 2, 4, 8). "Бажає і мене душа моя до двору Господнього; серце мое і тіло мое радісно

изивають до Бога живого. Що раз набирають сили, кожний з них явиться перед Богом в Сионі." (Пс. 84:2, 7) "Душа моя жадає бога, живого Бога; воли ж прийду і явлюся перед лицем Божим? Про це загадуючи, вилію передо мною серце мое, як живів я серед громади, простував з ними до Божого дому, з піснями радості і хвали-торжествую-

"за громада." (Іс. 42:24) "Боже, Ти еси Бог мій! Тебе шукаючи зильно! Жад'є Тебе душа моя, за Тобою прагне тіло мое, і у землі висохлій, прагнущі, безводні, щоб бачити силу Твою і славу Твою, як видів Тебе в святині".

(Даліше буде)

"ЗАДОВОЛЕНІ."

В цих дніах збільшуючого незадоволення із всіма обставинами у світі, заголовок своєї нової книжечки "ЗАДОВОЛЕНІ" уражує читача сильним зворушенням. Зміст свої 32-сторінкової книжечки показує, як і через кого бажання сердець всіх людей доброї волі буде задоволене. На передній обложці знаходиться образець, котрий представляє історія, яку описує автор своєї книжечки, Суддя Руттерфорд. Ся книжечка "ЗАДОВОЛЕНІ" тепер вже висилається всім тим, що заофірують 5 центів за одну. Час на загальне розношення своєї книжечки є виголошений де інде. (Увага: ця книжечка є лише тільки в англійській мові).

ЩОРІЧНИК СВІДКІВ ЄГОВИ НА РІК 1941.

Віну майже неможливе до поконання перешкод минулого року, видання цього річника свідків Єгови на рік 1941 (англ. мова), і представленаого в нім виконаного тіла, сталося дивним лише задля вдяки Сили Бога Єгови. Потверження цього ви знайдете коли прочитаєте величезний звіт, котрий записав президент Товариства, покриваючи всесвітню активність свідків Єгови, протягом минулого року служби, під постійним вогнем ворога. Окрім цього незвичайного звіту, цьорічник також містить пояснення президентом тексту на рік 1941, як рівноож і тексти на кожнай день цього нового року, взяті з пояснення Вартової Башти. Видання щорічника завжди є обмежене, і тому виносить більші видатки друкування, отже з цього причини проситься 50 ц. офіри за один щорічник, щоб покрити видатки.

Організованих зборів просять висилати ордери гуртом через слугу збору!

/ Р.С. "Задоволені" і "Щорічник свідків Єгови на рік 1941" - ці дві замітки є по-міцні на сторінці №2 - цієї Вартової Башти /.